

modtaget ydelser fra fonden. Disse personer har et rimeligt krav på, at deres identitet ikke offentliggøres. Problemet vil eventuelt kunne løses ved, at legatmodtagernes navne oplyses i et særligt bilag til regnskabet. Udvalget forudsætter, at dette spørgsmål tages op i de administrative regler, som skal fastsættes i medfør af § 41.

Offentlighedslovens § 2, stk. 1, nr. 1, omfatter som nævnt kun enkeltpersoners forhold. Der vil således ikke være mulighed for med hjemmel i denne bestemmelse at tilbageholde oplysninger om uddeling til foreninger m.v. Efter udvalgets opfattelse er der imidlertid næppe behov for i almindelighed at undtage sådanne oplysninger fra aktindsigt. Særlige forhold kan dog også i disse tilfælde begrunde, at en modtagende forenings identitet ikke offentliggøres. I så fald vil aktindsigt kunne nægtes med hjemmel i offentlighedslovens § 2, stk. 2, nr. 4, hvorefter der ikke er krav på at få oplysninger, når adgangen hertil findes at burde vige for væsentlige hensyn til beskyttelse af andre interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Udvalget ønsker dog at pege på, at bestemmelsen i offentlighedslovens § 2, stk. 2, nr. 4, muligvis ikke vil være fyldestgørende i alle tilfælde. Der er således rejst spørgsmål, om bestemmelsen vil opfylde behovet for at udelukke aktindsigt, hvor det drejer sig om ydelser fra fonde til politiske eller faglige formål. Udvalget har imidlertid ikke fundet at burde gå nærmere ind på dette spørgsmål, som må ses i en bredere sammenhæng, herunder i sammenhæng med spørgsmålet om offentlighed omkring foreningsbidrag til lignende formål.

Udvalget anser endvidere spørgsmålet om offentlighed i forretningsmæssige forhold for at være tilfredsstillende afklaret med undtagelsesreglen i offentlighedslovens § 2, stk. 1, nr. 2. Efter denne regel omfatter adgangen til aktindsigt ikke dokumenter, der indeholder oplysning om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at begæringen (om aktindsigt) ikke imødekommes.

Til § 20

Efter lovudkastet er det bestyrelsen, der som leder af fondens virksomhed er ansvarlig for, at der udarbejdes et regnskab, som opfylder kravene i § 19 og i de administrative regler om regnskabsaflæggelse.

Fondsmyndigheden vil som led i sit tilsyn have adgang til dels at kontrollere, at regnskabet opfylder de opstillede krav, dels på grundlag af regnskabet at påse, at fundatsen er overholdt, og at fonden i øvrigt drives forsvarligt, jfr. herom nærmere i bemærkningerne til kapitel 11.

Det er ikke hensigten, at fondsmyndigheden skal foretage en egentlig talmæssig revision af årsregnskabet. Udvalget har på denne baggrund overvejet, om der bør stilles krav om, at alle fondsregnskaber undergives revision. For en række, navnlig mindre, fonde er der imidlertid næppe tilstrækkeligt grundlag for at pålægge revisionspligt i loven. Bestyrelsens ansvar for en korrekt og forsvarlig regnskabsaflæggelse og fondsmyndighedens indgrebsmuligheder yder efter udvalgets mening tilstrækkelig sikring mod misbrug. Her til kommer, at et krav om revision ville betyde en væsentlig økonomisk belastning for mindre fonde.

Er der tale om fonde med en betydelig egenkapital, finder udvalget på den anden side, at revision bør påbydes, og at det samtidig kræves, at en af revisorerne er statsautoriseret eller registreret revisor. Udvalget finder, at en grænse på 3 mill. kr. vil være passende.

Også ved fonde med en mindre egenkapital vil der kunne være behov for revision, selv om dette ikke er foreskrevet i fundatsen. Udvalget foreslår derfor, at der gives fondsmyndigheden adgang til at pålægge bestyrelsen at lade regnskabet revidere og at kræve, at mindst en af revisorerne skal være statsautoriseret eller registreret revisor.

Efter forslaget *stk. 4* kan revisor afsættes af fondsmyndigheden eller af den, der har udpeget ham.

Til §§ 21-24

Udvalget stiller i §§ 21-24 en række forslag vedrørende revisor og revisionens udførelse. Forslagene tager udgangspunkt i reglerne i aktieselskabslovens kapitel 11, men på grund af fondenes særegne karakter – herunder specielt den manglende generalforsam-